

SPADA

PRIN ACESTSEMN
VOM INVINGEDEVIZA NOASTRA
HISTOROS
EȘTE
NATIUNEA

Organul Ligei Apărării Naționale Creștine — Regionala „Unirea”

ABONAMENTE:
Pentru străini . . . pe an 150 lei
Pentru săteni . . . pe an 100 lei

Cel mai teribil din dușmanii noștri, e IHDANUL, care lucrează ca
o cârtiță în inimărilor Societății oculte a Franc-masoneriei.
Dr. N. C. PAULESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUI. EV. LASCAR CATARGIU 22.

Nașterea Domnului

„Slăvea celui ce ne-a arătat
noastră lumină”.

Se cuvine Ție Hristoase să
ridicăm înmuri de mărire astăzi
când se simte mai mult puterea
învișăturii Tale.

Ai adus cu Tine Cuvântul aze-
vărului, Cuvântul lui Dumnezeu
ce n' amăntea lui nemărginită
Te-a trimis pe Tine Măntuitorul
să suferi pentru oameni. Și locu-
măi toate oamenii. Tu ai știut să
lecuești deoseburile acestei
lumi treacătoare, pregătind-o
pentru viața cea veșnică. Intune-
ricul a dispărut în Ziua Nașterii
Tale pentru că s' născuse însăși
lumina dătătoare de viață. Rău-
tatea, omenească nu mai avea
marginii. Tu ai venit să întorci de
la Diavolul biciul de oameni
pe cei ce nu Te-au prețuit. Dar
Cuvântul Tău n'a fost strigătul

în pustiu. Din urma Ta Isuse o
o lume nouă a răsărit suferind
pentru învișăturile Tale. Și-au bi-
ruit pentru că le-ai dat puterea a-
devărului Tău.

Un singur neam a rămas străin
de Tine. Acel ce Te-a hăit. Acel
ce te-a răstignit.
N'ai venit să urșiești tot ce nu-
di sângerile lui, deci n'ai venit
pentru el. Pe popor Iudeu! Vedea-
vei tu vre-o dată prăpastia în care
te lărgise ura Ta! Zădărnice i-
luzii. Isuse! Tu le-ai spus: „Pie-
irea la prin tine Israele!” Și ade-
vărurile Tale au înfruntat vitregia
vremurilor. Fiecare și confirmă
Dumnezeirea Ta.

Creștin! Bucură-te în ziua
Nașterii lui Hristos. El va nezești
calea spre împărăția lui Dumnezeu.

„SPADA”

Povestea Moșilor

Pe plămire umbrite de dorurile
lor, între Mureș, Crepuri și Arieș,
prin munții ce urcă pieptu spre cru-
cea cerului, sălășlește Moșii. Și ei sunt
tot așa cum am fost, când primea
sub buclucul lui Neculai Ursul din
Albaic, ce horea ca nimeni de prin
acele meleaguri; ei sunt tot așa cum
i-a găsit strigatul lui Iancu. Și ar
și multe povești Aburul și Zlatina;
dacă Arieșul a purtat la vale, noian
de fapte minunate. Și totuși s'au lupta
când nu mai puteau răbda; lupta
pentru viațurile lor, pentru doru-
rile lor, de care le plăgeau sufletele,
când se făceau coudrui și se im-
părtășeau pe văi de apă, sunete de va-
lăngi. Când plenea murgii și țâșnea
coulă de iarbă, mima și se umfia de
vântul dorului, ce adia dinșpre Car-
pați. Și în serile liniștite, când Moșii
calăra la deal, slobozind pe va-
luri de părașie ce alergau înte la
vale, tot focul străns din părinți în
părinți, toată setea de războare, ce
i-o răscolise jandarmul ungur, el doina.
Abea înguna o doina, îndemna-
du și murgul cu o vârgă de alina;
abea murgul cuvește doina, ce ră-
săria din vârtăjii de ape, de pă-
duri în furtună, din suflătele lor o-
bijădate, doina, căvânt tăiat, pe care
numai el lăpălega, când o simțea
ce el era fericit. El numai o frelează;
o spunea coudruii prin care trecea
și coudrui lă răspundea prin mi de
găuri. Era ei prietenii vechi; se cun-
șteau demult, din timpuri nitate,
când Moșii se cheama Dac. El cău-
tă să nu a-n-o audă uagurii; li era
frica să nu i-o face, se temea de în-
străinare.

Și apoi doar o doina, singur to-
varaș cu ea, a răbbit Moșii vemu-
rile, ce an cură la irăgă. Cu doina
ce an ținea ascuns dorul fraților:
„Așa mi vine câte-odă.”

Să mă văd la muni ce fiori
Să mi văd frații, să mi văd surori.
Și așa a veșit Moșii: cu dorul,
ce lăchide în el atâtea tălmări și cu
doina pe care numai el o lăpălega.
Venituri nu o pot roști, căci li frige
durerea zămlisirei înțeleului.

Și cănt crăinicii vestirii dă deal
în deal, înșine. Moja o înțelese; a-
duse tot căntul muniilor, tot aural,
pe care l-au putat prinde din razele
de soare, firoșite de ape, în dar la
Alba Iulia, celui dintâi împărat al
lor, când au puzec cărări

lui tral de sub străini, când aveau
înău doina cu el și dorel la suflet,
plăuse din frunză:

Foaie verde foi de fag
De-s voiaș cu chepena;
Dorul, doina mi s'au straine,
Nemururile sunt haine.

No am doli, cu am doli,
Ca să-nii crece în ea factorial.
Și au făcut plângere la vale la in-
mai rân, ca lămate. Strempurile de
aur, cu muniilor lor, pădurile tăiate,
toate bogățiile lor, pe mâini de re-
netici. Apele, oprite de joagăre, sub
care tipă leomul, crescut în doinire
Moșului. Ei au sărăcit. Nu i-am a-
jutat, ci i-am exploatat, că să pu-
tău mai mui, pe ei pe cei, ce ne-au p-
sărat Ardealul românesc. De forma
numai să înființăm un comisar al
Moșilor, cel dintâi și cel din urmă, d.
dr. Eugen Dădău a dimisat ap-
tămintele treente și tot odă la de-
finaș și instituția. Și căt n'a a-
lergă d. Dădău: proiecte peste proiecte
înăitate dar respine sub acceș
formă: „Nu sunt bani”. Și ce uor
s'ar fi rezolvat pentru toatăduna pro-
blema Moșilor, dacă ar fi fost cine le
puta grăji. Și dintre cei frunțași
transilvăneni ce au condus unirea cu
țara Românească în 1918, nu-și a-
mintesc nici unul, că tot pe Moșii i-a
mobilizat să apare Aradul și celelalte
orase de revoluționari unguri între
3 Octombrie și 5 Noiembrie. D. Ciceo
Pop ce face? Au are numai grăji
domnii sale de a fi numit searilor de
drept și a uitat cu totul pe Moșii D.
Goldis am vântat, că li loc de un
mare cetățean din toate punctele de
vedere, cum trebuie să fie ori și
ce prezintă al Austriei, o nu mie
trădător, ce s'au vicia la unirea Tran-
silvăniei cu vechiul regal, așa că nu
putem spera nimic dela el. Dar d.
Goga, a nitat oare când plăgea sin-
gur pe patru străine:

„Despărțacinaș unii vis
Noi o stropim cu lacrimi 7..
Șa acuelte pe Moșii ce plăge:
Despărțacinaș unii vis
Am prefăcut o la lacrimi.

Și acum să ascultăm din totli: Me-
toli plăg după doina ce a perit, depe
li ei, de când au pătruns străinii.
Ascultați cu totli cum freazăntă ego-
motos gornul lui Neculai Ursul din
Albaic, parcă ar sta să ce doarme
o nouă revoluție, pe care fusese tovarăș
odinoară cu alii doi Moșii îndră-
neți, Ciceo și Orișan.

At. Fi.—Doinaru

Însemnările mele

Am intrat în iarnă și s'apropie
Crăciunul. Vântul uncoi săgălnic,
alte ori ursuz, cicoadește în ramu-
rile desfrunzite ale copacilor.

Croncăniturile stridente ale cioci-
lor, răsună în aerul tare...

Șin începutul asta de iarnă, stăpîi
de telegraf se năru, trenurile stau,
doar vântul se plimbă.

Se cunoaște că e ceva putred la
noi în România.

Tablourile lui G. I. Gogorescu, dela Pi-
nacoteca Statului, se fură sistematic,
alte ori ursuz, cicoadește în ramu-
rile desfrunzite ale copacilor.

Poftă mare domnilor... Numai ve-
deți să nu vi s'aplece...

Financiarilor, mari și celebrii noștri
financieri, se îngrijesc de coudruiul
funcționar... Pe viitor funcționarul
român, va fi plătit cu 35 bani aur
pe zi.

Cred că D. Trancu-Iași, ministrul
muniilor — Dumănești bicul om la dis-
cursuri, deli tree nădușelile — n'ar
avea ce pune pe-o măsea cu cei
35 bani aur.

P. S. Rog pe cititor, să nu creadă
că dacă Exceleșto-Sa, e voluminos
are măsele de mastodont...

M. dar „opropo” de funcționari...
Cine trece prin București, să viziteze
aripa din dreapta a gării de Nord.

Va vedea cum funcționarii începă-
nă cu putoare, lucrează în camere
prin care se plimbă apoi și vântul
—caci e clădire modernă fără ga-
muri, uși și sobe — dând în acceș-
turi un concert de... tuse pe care
plămîni T. F. F-cului nu-l înregis-
trează, cu toate că funcționarii sunt
dela P. T. T...

a. c.

Aspectele zilei

Ceva monoton plutește în
aer. Ceva banal, deprimat de
banal, domnește în politica
noastră. A fără noastră.

Aleșii „națiune” — sau ai
poporului — se perindă la tri-
buna parlamentului. Și vor-
besc, vorbesc spre a nu spune
nimic. Vorbesc pentru ca să
nu tacă. Pentru că se cred
datori — sărmanii — de a îndru-
ga ceva.

Inteligentii egale cu zero,
bolnave de *libalut*. Impresia
ce ne-o dau 71. Deprimantă.
Sunt pur și simplu ridiculi.
Friptorișii mărului.

Când nu vorbesc, urlă.
Ca hienele. Ca șacalii. Urîș în-
grozitor. Intr'un vocabular *pur*
parlamentar.

Din aceluși vacarm, pleci des-
gustat, gândindu-te la călvia
oamenii inteligenți, talentați,
ce trebuie să lupă nelăcetă
spre a trezi din somolență
pe „aleșii” ce și acumula nu-
mai propria lor bălguală con-
fuză, ilariantă. I. Trotușanu

Sugrumarea Presei

O durere. Glasul a amuți. Singura noastră armă, cu care am fovit în ticloșii, voiesc stăpâni să ne-o ia în mod fals. Da. Au puterea. Și vor birui.

O! stăpâni nu pot avea curtezana frazelor tari. „Alegi” ca să nu doarmă fac legile. Legile vor amăzi glasiurile noastre.

Libertatea Presei! Ce caraghios sună.

Parcă până azi a fost altfel! O presă strânsă de gat la ficcare pas. Dar, cel puțin aveau prudența de a nu-i da formală. Astăzi nu. Legi de îngredire a presei. Prea-î limbută. Prea nu crută polițienii ce confundă țara cu moșia lor.

E bine, Domnilor aleși. Voți legea pe articole, alinate și cum poftiți. Noi nu vom înceta deapune adevărului decât pe nime.

Pe porțile de dindos, sfoșii, noi ne intrăm. Nu desarmăm până când rana nu va fi curățată de viermi. Așa vom fi mereu chiri de-am și că apărăm ca fairmoasa presă Belgiană sub nasul Nemților cotropitori. Vom face zile frite. Vom tulbura somnul celor ce nu vor să înțelegă că trebuie să pună capăt nerușinării lor.

Acasta spre a nu se bucura canalile de prea mare adăpost.

I. B.

Presa jidănească

Un apas al scrisului. S. Naumescu—Neuman, director proprietar al ziarului „Gazeta Capitalei” un jidan nerușinat, ce a transformat ziaristica într-o meserie rentabilă. Desigur gândind naivi, mai ales printre oamenii zilei. Ei au nevoie de periașă. Acopăr nepuțina lor cu două rânduri de reclamă jidănească pe care o plătesc din gros. Pe toate coloanele figurile „celor mai cinstiți”, „celor mai integri”, „celor mai energici” etc., funcționarii din România. Și fiecare număr alți „celebri” descopere, spre cinstea României Mari.

Un lucru nu putem pricepe. Cum s'a eliberat acestul analab, permis pe C. F. R. și cum i s'a dat de către Ministerul de Interne recomandările de a fi secondat în „operațiunile” lui de Prefecți, Prefecți de Poliție și de toate autoritățile civile și militare. E o rușine. Această lichea își mușă sedul din județ în județ colindând toată țara românească, încasând abonamente și subvenții chiar și dela autorități!

Ziarul „Cuvântul” a ridicat această chestiune totuși „trinitul special” al ziarului „Îndreptarea” își continuă operațiunile. Și-a mutat doar câmpul de acivitate din Transilvania în Moldova.

Dar vom căuta să aprofundăm chestiunea, revenind la timp.

Tase.

Fantome

sfârlitate...

Tărănușii trupul pe piciorare de lemn, cu o decorație ahrăntă de reverul hainel mai mult zădărnice, așa mi-a fost dat să-l văd, cerșind într-un tricou. O umbră de om. Cu fața asupă, gâbelă, din care doar doi ochi mai luciau, blând, resemnat. Așa mi-a fost dat să-l văd Tremarand cu mâinile pe arpe, cârlănd la caritelen publică.

În marea lui clipă, spontan, s'a ferit pentru palte, ca mulți alții.

Ce bine e de cei morți! Ei nu mai cer nimic. A fost desul ca pe groapă să li s'așeze o cruce pe care să scrie „Patria în vece recunoșcătoare”. Aici. Ba chiar nici pe asta n-au cerut-o.

Dar aștia, sfârlitiți, supraviețuitorii zilelor de grea muncă, fantomele schilave, resemnate, aștia s'au cu o veșnică mustrare. Lui Alexanru Constantinescu, fanerarii naționale, lar schiodilor risbotului noul triel lei pe zi.

Domnii guvernații, printre care sunt câțiva generali și un poet al „pătimirii noastre”, s'au găndească o clipă la rușinea ce părăsesc cinstea țării, pe care o cărmăuiesc. So s'aride dacă vor. Dacă nu s'o s'auie limpede: „Nu vreau să mă știu de invazii, văduve și orfani de război”. Și am sfârșit. Dea! această dureroasă înfrăgimmedie, mai bine adevărul.

Cel ce și-au dat obolul pentru sinistrării dela Bacău — adică pentru falșii lor — au fost locul drept atotcâșpător — vor ști să-și dea obolul și p'ntu anonimi celorlalte ai României Mari.

Spun-ți clar Domnilor guvernații. Dați răspunsul precis, Excelențelor. Și atunci vom ști noi să ne îngrăjim de cel ce astăzi, cu prezența lor vă degustă, vă tulbură digestia...

P. Condeia

CONTINUARE

Un nerușinat

Nu-și silă și totuși o datorie de conștiință face ca astăzi să punem în discuție existența unui nerușinat.

Nu credem să fie cititor care să nu remarce cutezanșia foalei ei spre rușinea noastră mai poartă și titlul de „Lupta Națională”. Dar na pentru polemici apărăm; și totuși nu putem tăcea atunci când chiar la vârfurile noastre escroci de mâine își pregădesc terenul.

În No. 5 al Lucei din 1 Oct. 1925 forșati de aceiași nerușinare a Directorului „L. N.” am pus câteva întrebări precise la care nici astăzi nu s'a grăbî să se răspundă. Dar am lăsat să treacă luna crezând într-o „îndreptare a pchitosului”.

Spre surprinderea noastră însă în același ziar „L. N.” No. 32—33 din 5 Decembrie a. c. găsim sub titlul „Basarabia sub Israel” semnat Dr. C. Popa, articolul „Un colț din Basarabia sub Israel” apărut în Lucea No. 23 din 4 Iulie 1925 semnat Tuse. Un plagiat ordinar. E drept, nerușinarea întrece orice margini. Și-ți trimin la redacție plagiatul cred că-l culmea neobrăzării. De data aceasta cu justificat dis-

preț vom răscăli trecutul acestei lichele ordinar în îndreptarea căreia credem până mai ieri.

Primin la 27 August 1925 o scrisoare de la Ion I. Moja din Iași, chisoarea Galata pe care n'am vrut s'o dam publică și crezând în o îndreptare; dar astăzi vedem că n'am înșalat.

Deacea începând cu numărul prezent nu vom înceta a arăta opinii publice fașele muncă ale celui ce a nerușinare își duce viața din muncă altora. Răspunderea întregă o va avea o atunci opina publică, dacă mâine va fine de urdă scrieri, recte ale inchișorilor, pentru că înșal totuși nu l'a trănit și în nas.

Începând prin a publica scrisorile corespondenților.

Moja, 25 Aug. 1925.

Drogă Blănarile!

lată-mă, în sfârșit în situația de a li scrie 2 rânduri, fără a vorbi de treburile de ale caminului.

Descoaperi vinea aici: În „Lupta Națională” de la Foaia No. 15 din 1 Aug. 1925 a apărut un articol intitulat „Dr. Prof. S. Mohedini despre semnalul soarelui semnat Drand Stolica.”

Ei bi e dacă memoria nu mă trage pe sfior, acest articol e scris de mine și a apărut în „Cuv. Studențesc” de pe vr-oa când am vrut să schimb la Vă ar art. 1923 — vart. 1 24). Și locu unde a apărut îl știu: pe pag. 1, sub în de apă. Era n-a m-nat, dar trim s' de min. Pe atînci colaboram mai la „C. S.” Și după căt îad a caduș, plagiatul a atît de nerușinat, încât nici mă ar o virgula n'a acimbat.

lată ve-vel eu, nu pentru a mi satisface pe mine că e articolul — un sim la reportaj, nu un studiu de valorare, di care să fu gelosii, și p'ntu a curățat de finit di rindu-l! ostine sfinte a svastice — la țiar și șaricauim care, căl ar se p' mșură și j rîtel, noastre sfinte, batjocorindu-le ca aște doctorand, fu unu alt mare sfat cu „luptă de concurență” — dași în vlog acest plagiat, prin ziarul „Lucea” sau pe nîră e l, după ce înșal controlat compărundem ca articolul din „Cuv. Stud.” — Eu n'am mine o colctia „Cuv. Stud.” așa et nu pot controla. Voi nu atuncî înalte di a controla. Te pom-n și ca mă înșală mem ria.

imi vorb ai odată d spre n ceat tea s'ăpîrei ticloșilor: uite, îi da unu în mînă, s'ăpîrei d. Focșani! antia mi vor profita d'ă gurd p' urma un i ast, li de ismuri.

Tr'i! O dragoste

I. Moja

Ținem să adăugăm că în urma scrisorilor, chiar Moja însuși n'a trimis „Cuvântul Studențesc” putând astfel controla exactitatea celor scrise. Nu căutăm a intra în amănunte deși sigur scriem, nu există Drand Stolica, după cum nu există nici un doctor din cei care semnează articole plagiate din diferite ziare și reviste ce apar pe întreg caprinsul României Mari.

Restul pe numărul viitor.

I. Blănarlu

Citii și răspândiți
Ziarul Spada

Urăm abonatilor și cititorilor noștri sărbătorii ferice de ziua Nașterii Marelui nostru muncă luptătorilor cauzei românești pentru izbândă nouă muncă.

Din cauză că am scos pe pag. 11 și 111 Calendarul 1927 articolele primite dela diferiți colaboratori rămân a se publica în numărul viitor ce apare la 1 Ianuarie 1927.

Amănând rubrica „Hoții noștri” pentru al număr din cauza materiei prea multă. Această însă nu-i un motiv de a-i face pe vatic — ce să știu — să nu trimiță compturile. Destulă rădăre.

Pentru că ne a hotărât nerușinare Directorul ziarului „Lupta Națională” Dimitrie Săde de a li arla opinii publice în adevăra lui lumia, îl nvltim să răspundă, imedial unde apare ziarul. Autoritățile în Focșani n'au rîmle de spus când apar ziare fără a plăti, fără număr de comandă și tipografie. Noi după caractere bănuim un le apore, totu i aștep-lăm precisiuni. Ține cu tot diadinsul să apără în toa e acivitate lui recitind! Ii vom pune pece-te pe frunte, studențului (vom vedea dacă-i) pentru că l cu-noască cel ce până astăzi îl în-țindeau binevoitorii mări.

Magazinul de manufactură LA BARZA

PETRU JARNIȚĂ
Str. Mare 161 Focșani
Anunșă onorinla clientelă că s'a aprovizionat cu toate articolele de sezon.

Specialitate în boli și operații de nas, gât și urechi, cu fiecare Domiciliu de la 1 p.m. în Cabinetul Dăd. Dr. Constantin Dr. Șt. Stănescu și în Focșani

Dr. Em. Darabean

Medic asistent al Spitalului Brăncovenesc
Serviciu oto-rino-laringologic